Stanisław Bełzecki

1856-1932

Stanisław Bełzecki - inżynier kolejnictwa i budowy mostów, profesor zwyczajny, urodził się na Podolu w 1856 roku. Po ukończeniu gimnazjum wstąpił do Instytutu Komunikacji w Petersburgu. Po otrzymaniu dyplomu inżynierskiego w 1884 roku pracował w Głównym Towarzystwie Kolei Żelaznych na linii Petersburg-Warszawa, a następnie został kierownikiem Wydziału Technicznego w Zarządzie Kolei Władykaukaskiej, gdzie pracował wraz ze Stanisławem Kierbedziem nad budową kolei na Kaukazie. W tym czasie opracował liczne projekty mostów na Kaukazie i na rzekach Don, Terek i Samur, a jednocześnie ogłosił drukiem w języku rosyjskim kilka prac teoretycznych, z których jedna „Racjonalne kształty łuków sprężystych", opublikowana w Petersburgu w 1905 roku, stała się podstawą do uzyskania tytułu doktora na Uniwersytecie Petersburskim. W 1909 roku Bełzecki otrzymał Katedrę Statyki Budowlanej na Politechnice Petersburskiej, a dodatkowo w latach 1906-1918 wykładał w Instytucie Komunikacji i Akademii Artyleryjskiej. Urlop profesorski spędził Bełzecki w Paryżu, słuchając wykładów matematycznych Henriego Poincaré'go. W 1921 roku przeniósł się do Warszawy, gdzie jako profesor zwyczajny objął Katedrę Zagadnień Wyższych z Nauk Inżynierskich na Politechnice Warszawskiej, którą prowadził kolejnych 5 lat. Po chorobie, zakończonej amputacją nogi Bełzecki przeszedł na emeryturę, w czasie której pisał i publikował prace naukowe w języku polskim. Zmarł w Warszawie 16 lutego 1932 roku.